

V. Sriubas išaugins 36 ha kukurūzų

Sudarydama šių metų gamybinių planų, kolūkių valdyba numatė auginti 36 hektarus kukurūzų. Buvo svarstoma: kaip juos pasėti ir prižiūrėti?

— Neauga mūsų žemėse kukurūzai. Tik po 140 centnerių žaliosios masės pernai gavom, — kalbėjo kolūkiečiai. — Išauginsim! — tvirtai pareiškė naujasis kolūkių pirmininkas E. Novikas.

Dėl viso ko buvo užplanuota gauti po 270 centnerių žaliosios masės iš hektaro. Pasitariau su kolūkių agronomu Brone Motiejūnaitė:

— Žinai ką, Vytaite, — tiriamai pažvelgė ji į mane, — imkims auginti visus kukurūzus. Suorganizuosim jaunimą. Tu juk mechanizatorius.

Padvejojau ir sutikau. Nutarėm pasėti ir prižiūrėti kukurūzus mechanizuotu būdu.

Buvo man paskirta sėjamoji kvadratine-lizdine sėja.

Kolūkių valdyba ir agronomė parinko geriausią dirvas — beveik visas bulvianas. Į kiekvieną hektarą išvežėme po 20 tonų mėšlo bei srutų. Prieš sėją piktžolės kas kelias dienas naikino kultivatoriumi. Dirvą dar patręšėme mineralinėmis trąšomis: po 100 kg kalio druskos ir po 200 kg superfosfato.

Dirvą tiksliai suženklino ir su sėjama į visus 36 hektarus kukurūzų pasėjome tik kvadratine-lizdiniu būdu. Dygstančius pasėlius nuakėjom lengvomis akėčiomis.

Kai kukurūzai turės 4 lapelius, juos patręšime salietra, duodami po 100 kg į hektarą. Vėliau, supurenę tarpelius, vėl juos trę-

1960 m.

birželio

16 d.

Ketvirtadienis

Nr. 49 (1136)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Siaudies NUMERYJE:

SVIESI GYVENIMO

SAULĖ — 2 psl.,

UZ GRAŽIĄ IR SVEIKĄ BUITĮ — 3 psl.

TARPTAUTINĖS PABIRŌS — 4 psl.

UZSIENIO LIETUVIŲ

SPAUDOJE — 4 psl.

Tikimės gero derliaus

šime salietra. Praslinkus kelioms savaitėms, pakartosime tręšimo normą. Taigi, kiekvienas kukurūzų hektaras gaus papildomai po 300 kg mineralinių trąšų. Šiam reikalui turime specialų kultivatorių — barstytuvą.

Kad neiškerotų piktžolės, dabar į kukurūzų pasėlius purškiame herbicidą — „Dikonir-

ta“. Su purkštuvu, kurį traukia traktorius ChTZ-7, per dieną apipurškiame po 8—9 hektarus. Šiuo būdu piktžolės naikiname tik saulėtomis dienomis. Kaitroje jos be matant nuvysta. Jei vėliau pasėliuose atsirastų svėrių, balandų ar kitų nenaudingų piktžolių, purškiamą vėl pakartosime.

Kukurūzus prižiūriu pirmi metai. Kyla daug neaiškumų, bet man nuolat padeda agronomė B. Motiejūnaitė. Didelę pagalbą teikia ir traktorininkas Br. Andrikonis bei prikabintojas K. Taranda.

Taigi, su draugu pagalba visus 36 hektarus kukurūzų man teks išauginti mechanizuotai. Tikimės iš kiekvieno hektaro gauti ne mažiau kaip po 400 centnerių žaliosios masės.

Vyt. SRIUBAS

Cerniachovskio vardo kolūkių traktorininkas

V. VITKŪNAS

„Tarybinio artojo“ kolūkyje

Pirmieji pradalgiai

Siemet kolūkyje geriau ir organizuočiau, negu ankstesniais metais, pasiruošta šienapiūtei. Kolūkiečiai laiku ir kokybiškai atremontavo visų senų daržinių stogus, duris, įrengė šalines naujajame, pernai pastatyame pašarų sandėlyje. Kalviai Alfonsas Gogelis, Ciprijonas Sriubas ir Dundulis paruošė darbu visas šienapieves, arklinius grėblius, vežimus. Apsirūpinta dal-

giais, pustyklėmis, o daugiametėms žolėms bei šienui džiovinti papildomai pagaminta 300 porų žaiginių.

Trečiosios, Alfonso Karoso vadovaujamos, laukininkystės brigados nariai. Šiomis dienomis pirmieji kolūkyje pradėjo piūtį. Atrankiniu būdu jau nušienauta pirmieji hektarai balotų pievų, kurių žolė panaudojama ankstyvojo siloso gamybai.

Rūpinasi kukurūzais

Siemet kolūkyje visi kukurūzai 30 ha plote pasėti gerai organinėmis bei mineralinėmis trąšomis patręštoje dirvoje tik kvadratine-lizdiniu būdu.

Siekdami išauginti 80—100 cnt iš hektaro didesnę žaliosios masės

derlių, negu pirmaisiais septynmečio metais, kolūkiečiai dabar ypatingą dėmesį skiria kukurūzų pasėlių priežiūrai. Visi kukurūzų pasėliai jau antrą kartą nuakėti lengvomis akėčiomis bei papildomai patręsti amonio salietra.

S. Šilūnas

Šienapiūtei pasiruošta

Vis karštesnė ir karštesnė darosi birželio saulė. Pavasaris eina į pabalgą. Netrukus prasidės ir vasara, o su ja ir šienapiūtė. Sistemingai šlems darbams ruošiamasi „Pergalės“ kolūkyje. Kalviai Alfonsas Žibas, Alfon-

sas Pečiulis, Aloyzas Mickūnaitis remontuoja vežimus. 15 kolūkyje turimų šienapiuvių darbu paruoštos. Pasirūpino kolūkiečiai ir šieno bei daugiamėčių žolų džiovinimu. Tam kiekvienoje laukininkystės brigadoje paruošta po 50—60 porų žaiginių. Be to, 300 porų žaiginių kolūkis turi dar iš praėjusių metų. Taigi siemet pašarų džiovinimui, reikalui esant, bus panaudota net 600 porų žaiginių.

70 tonų siloso per dieną

Prie „Spindulio“ kolūkių fermų vienodai diržgia kapoklė, smulkindama viksvas ir rugių-vikių mišinį. Kolūkiečiai A. Damauskas ir J. Surgailis vos spėja paduoti į jos gerkę žaliąją masę. Traktorininkas Ant. Galinis rūpinasi, kad agregatas dirbtų be gedimų. Žolę į silosavimo alkštelę veža automašinomis šoferiai E. Slapšys ir A. Jakšys.

Silosavimo darbuose kasdien dalyvauja apie 30 žmonių. Pirmąją dieną kolūkyje užraugta 70 tonų ankstyvojo siloso. Siemet spinduliečiai iš viksvų ir rugių-vikių mišinio pagamins 200 tonų siloso.

A. ZABULIONIENE,
kolūkių agronomė

Silutės rajono Uostadvario tarybinio ūkio skyriuose jau daugiau kaip dvi savaites gaminamas ankstyvasis silosas. Silosuojama nekultūrinė žolė ir nuo 20 ha ploto nesunaudoti žaliajam pašarui žiemkenčiai. Tarybinis ūkis numato šiais metais pagaminti daugiau kaip 6 tūkstančius tonų siloso.

Nuotraukoje: žalioti masė silosul kraunama ant traktorinio vežimo.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

Socialistinius įsipareigojimus būtina įvykdyti

Įvykusiame rajono žemės ūkio darbuotojų pasitarime, kuriame dalyvavo fermų vedėjai, karvių melžėjos, kiaulių šėrikės bei kolūkių pirmininkai, buvo apsvarstyta klausimas „Apie socialistinių įsipareigojimų vykdymą rajono kolūkiuose“. Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP rajono komiteto sekretorius drg. Lukoševičius.

Apžvelgęs mūsų šalies talkingąją vėlavimą ir užsienio politiką, pranešėjas pažymėjo, kad rajono žemės ūkio darbuotojai atkakliai, pasiaukojančiu darbu turi įnešti savo indėlį į mūsų šalies galios ir taikos reikalo stiprinimą.

Vykdam prisilmtus socialistinius įsipareigojimus mėsos ir pieno gamyboje gerai rezultatai pasiekti tuose kolūkiuose, kur gyvuliams suda-

ryta tvirta pašarų bazė, kur rūpestingai prižiūrimi gyvuliai, laiku jie šeriami ir girdomi. Stal „Draugystės“ kolūkių karvių melžėjos, pagerinusios karvių priežiūrą, iš kiekvienos melžiamos karvės per šiuos 5 mėnesius gavo 229 kg pieno daugiau, negu per praėjusių metų tą patį laikotarpį. Dėka pagerintos karvių priežiūros žymiai padidėjo pieno išmilžiai „Anykščių šilėlio“, K. Staro vardo. „Surdegio“ ir kituose kolūkiuose, nes šių kolūkių gyvulių augintojai garbingai vykdė prisilmtus socialistinius įsipareigojimus, duotą žodį paremdami nuoširdžiu darbu.

Jono Biliūno vardo ir Puškino vardo kolūkiams turi vienodas žemes, bet juose yra labai skirtingi rodikliai pieno gamyboje. Pirmajame buvo iš-

pareigota per šiuos 5 mėnesius primelžti iš karvės po 580 kg pieno, o faktiškai primelžta po 744 kg. Čia geri rodikliai pasiekti todėl, kad karvių priežiūra labai rūpinasi fermos vedėjas drg. Biliūnas ir melžėjos, tuo tarpu Puškino vardo kolūkyje įsipareigojimų grafikas pieno gamyboje yra sužlugdytas: vietoj numatytų per 5 mėnesius iš karvės gauti po 490 kg pieno, čia teprimelžta vos po 350 kg. Todėl per tą laikotarpį šiame kolūkyje 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 22,8 cnt pieno, gi pagal grafiką reikėjo pagaminti po 32 cnt. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, pieno išmilžiai iš karvės 87 kg sumažėjo „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje, 115 kg — J. Zemaitės vardo kolūkyje, 136 kg —

„Žalgirio“ kolūkyje. Nevykdo socialistinių įsipareigojimų grafiko mėsos gamyboje „Diktaro“, „Naujo gyvenimo“, „Laisvo artojo“, „Levaniško“ ir kiti kolūkiai. Šių kolūkių vadovai, neužtikrinę socialistinių įsipareigojimų sėkmingo vykdymo, yra blogi savo duotojo žodžio šeiminkai.

Reikia atsisakyti nuo neteisingos praktikos, toliau kalbėti pranešėjas, kai atskiruose kolūkiuose fermų vedėjai neįaučia atsakomybės už pavestą darbo barą. O juk gyvulių priežiūros gerinimas, dirbtinio apšėlinimo platesnis talkymas, kaip viena iš veiksmingiausių priemonių gyvulių bandos sudėčiai gerinti, labai daug priklauso nuo fermos vedėjų, nuo jų organizatorinio darbo.

(Nukelta 1 2 psl.)

Dvidešimtmečio dienoraštis

Apžvelgdami Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, mes matome šviesias ir džiaugsmingas istorines dienas, neužmiršamas mūsų tautos gyvenimo datas. Atsiverskime dvidešimtmečio dienoraštį...

REVOLIUCIJOS PRADŽIA

1940 m. BIRŽELIO 15—17 D. D. LIETUVOJE PRASIDĖJO SOCIALISTINĖ REVOLIUCIJA. Tomis dienomis žlugo fašistinės vergijos santvarka ir susidarė nauja Liaudies vyriausybė su Justu Paleckiu prieškalyje. Nepaprastas entuziazmas per kelias dienas apėmė visus Lietuvos miestus ir kaimus. Išpuodinguose mitinguose ir demonstracijose darbo žmonės reikė karštą padėką Komunistų partijai, Tarybų Sąjungai už išvadavimą. Kas matė tas dienas, tas gerai ir šiandien prisimena, su kokiu monolitiniu vieningumu Lietuvos liaudis pasmerkė buržuazinę santvarką.

fašistinė dvarininkų, buožlių bei fabrikantų valdžia, kuri melagingai trimitavo apie tariamą „tautos vienybę“. Vilniuje ir Kaune, Panevėžyje ir Ukmergėje, šiauliuose ir Alytuje — visuose Lietuvos miestuose ir kaimuose dešimtys tūkstančių žmonių džiaugsmingai sveikino Liaudies valdžią, mitinguose ir demonstracijose kėlė naujus ekonominių, politinių ir kultūrinių gyvenimo reikalavimus.

„VADAI“ PABEGO...

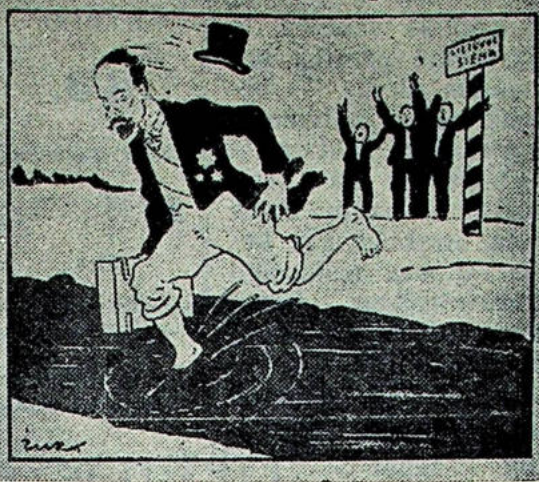
Nuvertus buržuazinę fašistinę diktatūrą ir sudarius Lietuvos Liaudies vyriausybę, Kauno spauda, perėjusi į darbo žmonių rankas, aštriai čiažė liaudies priešus bei įvairius išdavikus, kurie greit rado priglįbstį svetur. Dailininkas Stepas Žukas, valzduodamas bėgantį „tautos vadą“ Smetoną (žiūr. piešinį dešinėje), taikliai išreiškė visos liaudies pažūrą į susibankrutavusius fašistinius diktatorius, Hitlerio bei kitų imperialistų agentus. „Smetonos pabėgimas nieko Lietuvoj nenustebino, — rašė tomis dienomis pradėjęs eiti darbo žmonių laikraštis „Liaudies balsas“. — Visuose Lietuvos užkampiuose Smetona buvo gerai žinomas... Jis išdalino Lietuvos dvarininkams milijonus ir ap rūpino visas savo gimines dvarais. Jis pirkė Prancūzijoje, Bordeaux apylinkėse, vilą, citruso plantaciją Palestinoje ir kavos plantaciją Brazilijoje. Smetona rūpinosi tik savimi“.

Darbo žmonės reikalavo konfiskuoti pabėgusių tautos išdavikų bei reakcionierių turtą, suteikti darbo bedarbiams. „LAISVĖ POLITINIAMS KALINIAMS!“ Tai buvo vienas pirmųjų Lietuvos liaudies reikalavimų. BIRŽELIO 18—21 D. D. LIETUVOS LIAUDIES VYRIAUSYBĖS AKTU BUVO PALEISTI IŠ KONCENTRACIJOS STovyklų POLITINIAI KALINIAI — ANTIFASISTAI. Į laisvę išėjo šimtai politinių kalinių — kovotojų už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę. Beveik visi šie ištikimi liaudies sūnūs ir dukros, ilgus metus kankinti fašistiniuose kalėjimuose ir koncentracijos stovyklose, buvo komunistai. „Kauno gatvėse pasirodė iki šiol nematyti žmonės, — rašė tomis

dienomis žurnalistas A. Maginskas. — Jų galvos trumpai kirptos, veidai sumenkę, su peranktyvomis raukšlėmis. Tai buvo smetoninio režimo aukos, liaudies kankiniai...“ Jų tarpe buvo ir žilagalvis Pranas Ziberatas. Jis atsėdėjo Lietuvos plukratų kalėjimuose dvidešimt metų! Įdomus sutapimas: lietuviškos buržuazijos viešpatavimui taip pat buvo suėję 20 metų. Kitą dieną, jau nuo pat pirmųjų savo šeimininkavimo dienų Lietuvos buržuazija kišo į kalėjimus kovotojus už darbo žmonių laisvę.

oja Liaudies Valdžia!

„Vadas“ pabėgo

tautos išdavikų bei reakcionierių turtą, suteikti darbo bedarbiams.

„LAISVĖ POLITINIAMS KALINIAMS!“

Kartu su politinių kalinių paleidimu Lietuvos liaudis kėlė naują reikalavimą: legalizuoti Lietuvos Komunistų partiją — ištikimiausią darbo žmonių reikalų gynėją. Šiuos bei kitus reikalavimus vykdė naujoji Liaudies vyriausybė.

Kartu su politinių kalinių paleidimu Lietuvos liaudis kėlė naują reikalavimą: legalizuoti Lietuvos Komunistų partiją — ištikimiausią darbo žmonių reikalų gynėją. Šiuos bei kitus reikalavimus vykdė naujoji Liaudies vyriausybė.

Kartu su politinių kalinių paleidimu Lietuvos liaudis kėlė naują reikalavimą: legalizuoti Lietuvos Komunistų partiją — ištikimiausią darbo žmonių reikalų gynėją. Šiuos bei kitus reikalavimus vykdė naujoji Liaudies vyriausybė.

Durpės kraikui

„Jaunosios gvardijos“ kolūkio I laukininkystės brigada niekuomet neišaugindavo gero derliaus. Zemei trūksta trąšų.

— Kaip jų sukaupti kuo daugiau? — svarstė kolūkiečiai.

— Durpių kraikui reikia pakankamai paruošti, — nutarė neseniai pradėjęs vadovauti brigadai A. Zabulionis.

Baigę sėjos darbus brigados kolūkiečiai ėmė kasti durpes. Gerai sekasi darbas. Giedriomis dienomis durpės greitai išdžiūsta. Iki šiol brigada paruošė apie 500 tonų durpių. Durpių sluoksniu užpilami tvartai.

P. Saltis

Pasėjus ir atlikus pagrindinius pasėlių priežiūros darbus, „Pergalės“ kolūkio IV laukininkystės brigadoje nebe visiems kolūkiečiams užteko darbo.

— Ką veiksim, brigadininke? — teiravosi kolūkiečiai.

— Durpės kraikui ruošim, — atsakė brigadininkas A. Strazdas.

Dabartiniu metu čia jau ruošiamos durpės. Jų nėra kasti nereikia. Mat, vykdamas melioracijos darbus, daug durpių iškasta kasant griovius. Dabar jos pasklaidomos ir džiovinamos. Dvigubą naudą duoda kolūkiečių darbas — ir pagrioviai suligiami ir puikiai kraiko paruošiami.

M. Valulis

ŠVIESI GYVENIMO SAULĖ

Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį Traupio apylinkės kolūkiečiai sutinka nemažais gamybiniais laimėjimais. Apylinkėje suklestėjo kultūra, liaudies švietimas, laikraščiai ir žurnalai tapo geriausiu kolūkiečių draugu.

Buržuazijos valdymo metais Traupis buvo tamsus užkampis. Čia tebuvo viena pradinė mokykla, kurioje mokėsi keliasdešimt vaikų. Apie kokią nors kultūros įstaigą niekas nė negalvojo.

Visai kitas vaizdas dabar. Traupio apylinkėje veikia dvi pradinės ir viena vidurinė mokykla, kurioje mokosi apie 200 kolūkiečių bei darbininkų vaikų.

Daug ir plačiai galima pasakoti apie Tarybų valdžios metais išaugusią apylinkės darbo žmonių kultūrinį gyvenimą.

Seni apylinkės gyventojai pasakoja, kad buržuazinės santvarkos metais laikraštį gaudavę tik 2—3 žmonės visame kaime. Apie radiją nebuvo ir kalbos. O štai dabar į Traupio ryšių skyrių ateina daugiau kaip tūkstantis laikraščių ir žurnalų. „Vienybės“ kolūkio kolūkiečiai noriai prenumeruoja „Tiesą“, „Valstiečių laikraštį“, rajoninį laikraštį, žurnalus. Kolūkiečiams spaudą visad laiku pristato kolūkio laiškanėšai.

Veikia felčerinis-akusherinis punktas. Jame dirba du medicinos darbuotojai. Nelaimingų atsitikimų atveju pagalba suteikiama vietoje. Buržuazijos valdymo metais ir už pinigų negalėjai apylinkėje rasti gydytojo.

Kolūkinės santvarkos metais į kolūkiečių butus atėjo radijas. Dabar radiofikuotas ne tik apylinkės centras, bet ir visos ištisos „Vienybės“ kolūkis. Visai neseniai baigtas radiofikuoti pasakutinis apylinkės kaimas — Šikšnalaukis. Kolūkis taip pat išsirengė elektrinę. Elektra apšviečia kolūkiečių butus, gyvulininkystės fermas.

Kolūkyje nerasi dabar šelmos, kuri neturėtų dviračio. 20 kolūkiečių turi savo motociklus.

Vis daugiau „Vienybės“ kolūkio kolūkiečių persikelia gyventi iš vienkiamų į kolūkio gyvenvietę. Kolūkio gyvenvietėje jau gyvena 15 kolūkiečių šeimų. Neseniai persikėlė gyventi į naujus namus kolūkinėje gyvenvietėje A. Survila, V. Buterleivičius ir kiti kolūkiečiai. Jie pirmą kartą gyvenime peržengė nuosavo namo slenkstį. Sunki šamdinio dalia, kova už duonos kąsnį lydėjo jų jaunystę.

Neatpažinsi dabar ir Traupio apylinkės jauni-

mo. Žvalus jis, energingas.

Talpi Neatpažįstamai pasikeitė kolūkio jaunimo gyvenimas. Pačiame Traupio miestelio centre iškilo didžiulis dviejų aukštų pastatas. Tai nauji kultūros namai. Šių metų pabaigoje kolūkio jaunimas gaus naują kultūros namų pastatą su 400 vietų žiūrovų sale, biblioteka, savi-veiklos kambariais. Argi galėjo anksčiau jaunimas galvoti apie tokius kultūros namus?

Jaunimas plačiai dalyvauja kolūkio saviveikloje. Kolūkyje yra choras, kuriame dalyvauja daugiausia jaunieji kolūkiečiai, apylinkės tarnaotojai. Veikia dramos, tautinių šokių rateliai. Kolūkiniame kaime, kaip žiedas, rytmečio rasoje išsimaudęs, skleidžiasi kultūrinis gyvenimas.

O mano gimtoji apylinkė — ne vienintelė. Tokių, kaip ji — tūkstančiai. Sutikdami Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, kolūkiečiai sako, kad norisi niekada nesenti, o kartu su žaliuoju jaunuimu jausti šio gyvenimo pulsą, dirbti, kad gyventi čia, kolūkyje, būtų dar geriau.

M. TUMKEVIČIUS
Traupis

Socialistinius įsipareigojimus būtina įvykdyti

(Atkelta iš 1 psl.)

Kalbėjęs pasitarime veislinio darbo ir dirbtinio apseklinto stoties vyr. gydytojas drg. Remėja pabrėžė, jog rajono kolūkiuose mažas dėmesys buvo skiriamas veisliniam darbiui. Jeigu šiemet rajono kolūkiuose numatyta dirbtiniu būdu apseklinti 4000 karvių, tai lig šiol apseklinta jų vos 17 proc. „Kelias į komunizmą“ kolūkyje iš 84 apsiverstusių karvių su neklasiniams buliais jau sukerptos 75 karvės, tuo tarpu pažangus dirbtinio apseklinto būdas čia visiškai nepradėtas taikyti. Todėl negali būti ir kalbos apie galvijų bandos gerinimą, jų produktyvumą.

Visiškai nepradėtas dirbtinis apseklintas „Pažangos“, „Už taiką“, „Tarybinio artojo“, „Diktaro“ ir kituose kolūkiuose, nes šių kolūkių vadovams ir žemės ūkio specialistams mažai rūpi veislinis darbas. Jie turėtų pasekti „Pavasario“

kolūkio pavyzdžiu, kur iš 100 karvių 84 apseklintos pažangiuoju dirbtiniu būdu. Tik šis būdas yra geriausia priemonė komplektuojant veislinę galvijų bandą.

„Lenino keliu“ kolūkio fermos vedėjas drg. Kutka savo kalboje pabrėžė, kad šiemetams kolūkio gyvulių augintojai įsipareigojo 100 ha arimų pagaminti po 60 cent kiaulienos. Savo duotąjį žodį jie stengiasi ištesėti. Šiemet kolūkyje jau gauta 513 paršelių, kurie visi auginami ir bus realizuoti bekonais. Kiaulių šėrikės lenktyniauja tarpusavy. Kas mėnesį įsipareigojimų grafiką įvykdo Bronė Baukienė, Marė Janušonienė ir kitos. Kolūkis per šiuos metus mėnesius 100 ha arimų pagamino po 18,4 cent kiaulienos. Metinius įsipareigojimus mėsos gamyboje kolūkio gyvulių augintojai pasiryžę ne tik įvykdyti, bet ir viršyti.

Pasisakiusi „Žalgirio“ kolūkio veršelių augin-

toja drg. Ilčiukaitė pabrėžė, jog praeitais metais ji išaugino 33 gerai imitinius veršelius, o šiemet įsipareigojo išauginti jau 100 veršelių. Tvirtiniu laikotarpiu veršeliai ypač gerai augo, nes gaudavo dar šiltą, tik ką pamelžtą pieną. Veršeliams taip pat duodama į dieną po 0,5 kg miltų, sėmenų išspaudų, todėl kiekvienas vidutiniškai per parą priauga nemažiau 700 gramų.

Pasitarime kalbėjo „Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkas drg. Traškinas. „Anykščių šilelio“ kolūkių karvių melžėja Rožė Kuliešienė.

Geriausiomis karvių melžėjoms, kiaulių šėrikėms ir veršelių augintojoms pasitarimo metu buvo įteikti LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Garbės raštai bei LTSR Žemės ūkio ministerijos pažymėjimai, suteikiantieji gyvulių augintojo-pirmūno vardą.

(„K. d.“ inf.)

Trumpai

„Zalgirio“ kolūkio kultūros namų saviveiklininkai buvo išvykę į „Lenino keliu“ kolūkį su menine programa. Taip pat ir „Lenino keliu“ kolūkio saviveiklininkai lankosi pas žalgiriečius. Tarp dviejų kolūkių prasidėjo kultūrinis bendradarbiavimas.

G. Gudelis

Rubikų darbininkų gyvenvietę aptarnauja laiskanešė Aldona Kazakevičiūtė. Ji šiose pareigose dirba palyginti neseniai, vos keturi mėnesiai. Per šį trumpą laiką

Ji pasižymėjo kaip gera, sąžininga, savo darbui atsidavusi ryšių darbuotoja.

P. Juselis

Vakarais ilgai negesta šviesa LDAALR komiteto patalpose. Čia susirenka 10 radistų — mėgėjų. „Kalba Anykščiai“ — eteryje nuplaukia žodžiai, ir jiems atsiliepi įvairių respublikos rajonų radistai. Kino teatro mechanikas A. Bražėnas palaiko ryšius net su Azovo miesto radistais.

S. Šilainis

UŽ GRAŽIĄ IR SVEIKĄ BUITĮ

Sutikdami Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, respublikinės Profesinių Sąjungų Tarybos, Lietuvos LKJS CK ir Raudonojo Kryžiaus draugijos Centro Komiteto kreipimosi „Dėl sanitarinės miestų bei kaimų būklės pagerinimo ir sanitarinės gyventojų kultūros pakėlimo“ paskatinti, Anykščių rajono gyventojai daug ką padarė, kad būtų švarios, tvarkingos sodybos, gražiai įrengti darželiai. Zymus sanitarinės kultūros pagerėjimas jaučiamas „Lenino keliu“, „Draugystės“, „Aukštakalnio“ ir kituo-

se kolūkiuose. Gražiai savo teritorijas sutvarkė ir rajono mokyklos. Gerinant sanitarinę būklę, daug iniciatyvos ir nuoseklaus darbo įdėjo mietų kolūkių komjaunolai, apylinkių vykdomieji komitetai. Nemažas nuopelnas tenka ir rajoninės sanitarinės apžiūros komisijai.

Nežiūrint atlikto darbo, trūkumų dar yra. Imkime kad ir Anykščių miestą. Į jį kiekvieną dieną atvažiuoja šimtai ekskursantų. Ir, be abejo, visi tikisi, kad Anykščių miestą pamatys visapusiškai gražų, švarų,

tvarkingą. Tačiau, paėjus J. Janonio gatve, kiekvienas tuoj pastebės, kad ją semia besiveržias dvokiantis skystis iš J. Biliūno gatvės namo Nr. 20 kiemo. Skęsta iš perpildytos šiukšlių dėžės kiemas Pergalės gatvėje Nr. 13. Argi to nemato miesto vykdomasis komitetas ir namų valdyba? Be abejo, kad kiekvieną dieną mato arba girdi apie tai, tačiau nieko nedaro. Tikriausiai žino, kad užteršta šiukšlėmis Šaltinio upelio krantinė prie Ubagevičiaus gatvės, kad įvairiomis šiukšlėmis teršiama Jablonskio gatvė. Nemaža dalis mieste esančių šulinų neturi dangčių. Neišspręstas reikiamai ir miesto gatvių valymo klausimas. Nesimato kiemuose vaikams žaisti aikštelių.

Yra trūkumų ir prekybinėse organizacijose. Nepatenkinamas sanitarinis stovis Troškūnų maisto produktų parduotuvės kieme. Trūksta tvarkos ir švaros apie

kalmo vietovėse esančias parduotuves. Bufetai ir valgyklos neturi stiklinėms plauti fontanėlių. Blogai plaunamos stiklinės parduodant gazuotą vandenį gatvėse.

Antisanitarinėse sąlygose yra ir Troškūnų pieninės teritorija.

Ralkoopsąjungos žinioje esą 8 šaldytuvai yra sugedę. Daug kartų buvo kreiptasi į Lietkoopsąjungą, kad prisiimtų asmenis šaldytuvams sutaisyti. Lietkoopsąjunga tyli, o maisto produktai Anykščiuose genda.

Nėra šiukšlių dėžės ir prie autobusų stoties. Šiukšlės pilamos į statybinių palikčių prie plento vagonetę.

Raudonojo Kryžiaus draugijos narių, komjaunuolių ir mokinių skirkite dalį laisvalaikio tam, kad kiekviena sodyba būtų graži ir žydėtų gėlės.

J. JURGAITIS
Lietuvos TSR Raudonojo
Kryžiaus draugijos
Centro Komiteto
Inspektorius

MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Atsakydamas į „Kolektyvinio darbo“ 45 (1132) numeryje išspausdintą korespondenciją „Piktžolės keroja“, Nausodės DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas Janulis praneša, kad J. Zemaitės vardo kolūkio valdyba dėl purkštuvų piktžolėms naikinti sudarė sutartį su Elmininkų bandymų stotimi.

Paskaitos apie Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį

„Paryžiaus Komunos“ kolūkio partinė organizacija organizavo paskaitų ciklą apie Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį. Bus perskaitytos paskaitos „Ką davė Tarybų valdžia Lietuvos darbo žmonėms“, „Tarybų Lietuvos dvide-

šimtmetis“, „Tarybinės santvarkos įtaka“.

Paskaitą „Tarybų Lietuvos pramonė per 20 metų“ jau skaitė LTSR valstybinės plano komisijos mokslinis sekretorius Povilas Odras.

A. Bitėnas

GAMTOS APSAUGA

pašarų klausimo neišspręs. Bulvės, pasodintos vėlai ir į blogą žemę, didelio derliaus ne duos.

Svarstė valdyba klausimą dėl specūkio įstelių

kurie ne piršto nepajudino faunai globoti ir daugini. Tie žmonės galvoja, kad tą padaryti privalėjo kažkas kitas, o jų pareiga — tik medžioti. Šios rūšies „medžiotojai“ ateis į inspek-

žinioje dirbantiems medžiotojams nepagražintais charakteristikais.

Medžiotojai, birželis — pašarų ruošimo žvėrimų mėnuo. Surink keletą kilogramų gero šieno, surišk iš šermukšnio, gluosnio, laukinės obels, kaštanų lapų, drebulės šakelių bent keletą šluo-

telių kiškiams ir stirnoms. Padaryk nors paprasčiausias edžias ir pastatyk kolūkiniame miške. Tik tuoj, kad žvėrys prie jų priprastų. Nepagallėk šovinio plėšrūnui. Kuo daugiau jų sunaikinsi, tuo tavo šūvis bus sėkmingesnis rudenį.

S. TALEIKIS

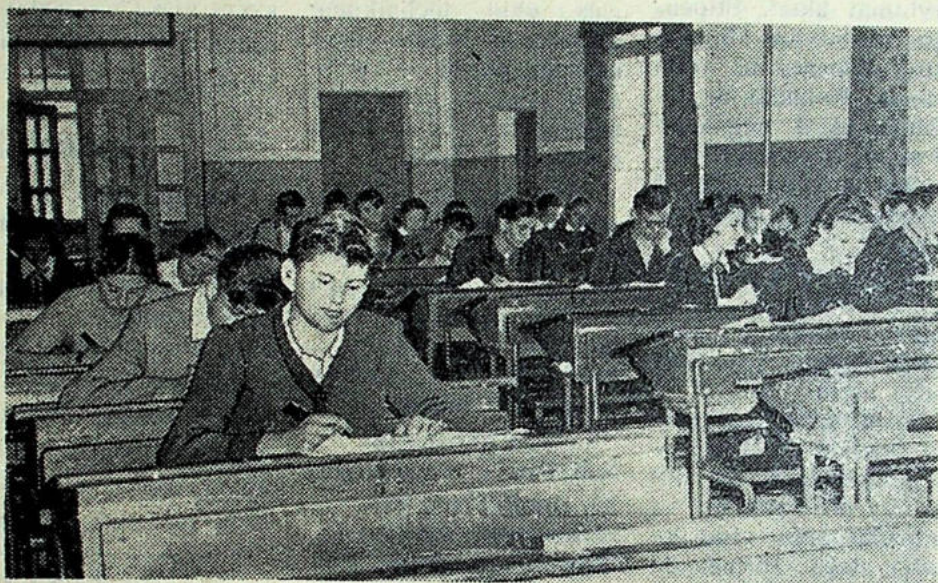
Valstybinis gamtos
apsaugos inspektorius

EGZAMINAI MOKYKLOSE

Tik gerais pažymiais

Sėkmingai laiko egzaminus Viekšnių vidurinės mokyklos abiturientai Romanas Žemaitis, Vladas Maižvila, Laima Černiūtė, Raimonda Danilevičiūtė ir kt. Egzaminus šie abiturientai išlaiko tik ketvertais ir penketais.

A. KALNIUS

Į GAMYBĄ

(Pasakoja J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos abiturientas Vidmantas Tarabilda)

Nemažas skaičius abiturientų dirba mūsų rajono kolūkiuose, fabrikuose, įstaigose. Ir tai dabar nėra naujiena. Gamybininkų skaičius kiekvienais metais vis didėja, į kolektyvinį darbą įsitraukia jaunatviškos jėgos.

Didesnė dalis mūsų vienuoliktosios „b“ klasės, abiturientų viename klasių susirinkime nutarė padirbėti gamyboje, o paskui tęsti mokslą. Gamybininko kelias įdo-

mus. Teorines žinias mes gauname čia, mokykloje, o dirbdami gamyklose ir kolūkiuose, išmoksime pritaikyti jas gyvenime.

Pasirinkti mėgstamą darbą dabar galima visur. Daug mūsų laidos abiturientų jau mokykloje įsigyja specialybę ar pamėgstą kokią nors darbą. Šiais metais veikė traktorininkų būrelis, kuriam vadovavo mokytojas Aleksiejus. Vienuoliktosios Henrikas Tomkevičius aktyviai dalyvavo būrelio darbe, mokėsi ir ruošėsi dar vieniems egzaminams — traktorininko teises įsigyti. Ir jis sėkmingai juos išlaikė. Dabar Henrikas tvirtai apsisprendęs eiti į gamybą. O kas žino, gal netrukus Tomkevičius valuos galingą plieno žirgą.

Henriko pėdomis pasekė dar daug abiturientų. Štai Pakštaitė, Budrevičiū-

tė, Mažvyta, Strolaitė, Klimavičiūtė ir kiti mano klasės draugai taip pat dirbs kolūkiuose ir įmonėse.

Kai tavo rankose bus brandos atestatas, niekada nevēlu mokytis. O reikia atsiminti, kad darbas — tai gyvenimo mokykla.

J. Dilio nuotr.

Praėjusi rūsti žiema užklupo anykštėnus medžiotojus menkai pasiruošiusius. Valstybiniuose miškuose badaujančius žvėris daugiausia šėrė miškininkai, o kolūkiniuose — beveik niekas nešėrė. Už tai žiema padarė savo.

Badas ir šaltis pakirto daug stirnų, daug jų sunaikino plėšrūnai, ypač lūšys. Atrodo, šie dideli nuostoliai žvėrų ūkiui turėjo medžiotojus pamokyti. Tačiau ne visai taip atsitiko. Medžiotojai ir toliau nerodo judrumo. Jei, inspekcijai primygtinai spaudžiant, draugijos valdyba nupirko toną bulvių ir išvežiojo girininkijoms pasodinti, tai tas

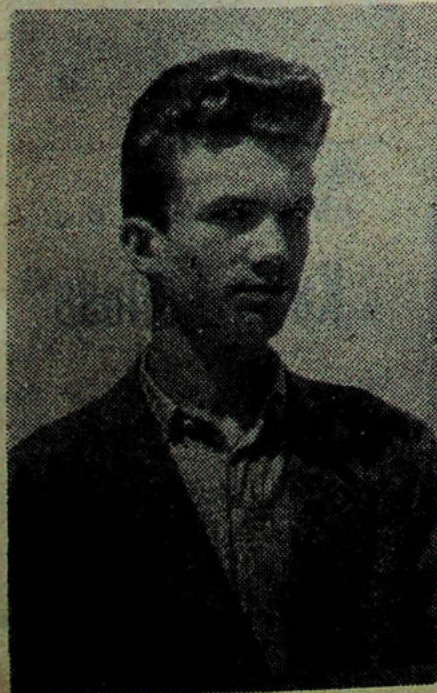
Ruošk pašarą žiemai

gimo, edžių gaminimo, plėšrūnų naikinimo, bet iki šiol nieko nedaro.

Ruduo netruks ateiti. Vėl supoškės šūviai prie ežerų ir upių, laukuose ir miškuose. Vienas už kitą anksčiau kels medžiotojai skambų rudens rytą ir skubės į „geresnes pozicijas“. Kaip visada, stropiausiai, tikriausia, pasirodys tie,

cija leidimų stirninams, šernams medžioti. Ne, draugai! Šį kartą tegu pamedžios tie, kurie žvėris globojo, — toks bus atsakymas.

Laikas taip pat patikrinti medžiotojų draugijos eiles. Tinginams, brakonierių pagalbininkams — ne vieta draugijoje. Įstaigų, kolūkių vadovai turi išduoti jų

UŽSIENIO LIETUVIŲ spauodoje

„Lietuva šiandien“

Amerikos lietuvių spauda praneša, kad Cikagoje iš spaudos išėjo daktaro A. Margerio ir S. Jokubkos knyga „Lietuva šiandien“. Kaip žinoma, šios knygos autoriai praėjusią vasarą kartu su kitais JAV lietuviams turistais lankėsi Tarybų Lietuvoje. Šlame gausiai iliustruotame leidinyje nuoširdžiai pasakojama apie naują gyvenimą Lietuvoje ir tuo pačiu duodamas atkirtis įvairiems šmeižtams, kuriuos skleidžia apie Tarybų Lietuvą buržuaziniai nacionalistai, buvę hitleriniai samdiniai.

A. Margeris šiuo metu rašo naują knygą, pavadintą „Naujoji Lietuva“.

Vieno melo galas

JAV apsigyvenusiai lietuviškų reakcinerių saujelė vis sunkiau sekasi meluoti. Dar palyginti neseniai jie giedoję, būk Lietuvos visiskai nebeliko... „Dabar tuo melu, matyt, nebėti ir patys melo šinkorai, — pastebi A. Bimba savo pastabose pažangiojoje Amerikos lietuvių spauodoje. — Štai kunigų „Drauge“ M. Mockus esąs priverstas pripažinti, kad Lietuvoje „yra išaugusi tautinių atžvilgių visai sąmoninga ir intelektualinė atžvilgių pajėgi inteligentų karta“. Jis taipogi surašęs ir tai, kad lietuvių tautos „kamienas tebėra savo krašte“.

Pasikeitė melagių balsai!

„Didžiojo budelio“ veidas

„Laisvė“ rašo, kad buvęs buržuazinės Lietuvos veikėjas Rapolas Skipitis savo atsiminimuose pateikia ir kai kurių teisingų faktų. Kalbėdamas apie „didįjį budelį“ Plechavičių, Skipitis rašo, kad jis „be rankinių granatų ir be revolverio, nė žingsnio neėjo nuo savo buto, kuris buvo kareivio saugomas“.

„Budelis bijojo žmonių, nepasitikėjo net savaisiais, — pažymi „Laisvė“. — Vienoje rankoje granata, o kitoje revolveris, štai kaip anais metais Lietuvoje atrodė vienas iš dabartinių „vaduotojų“, pabaisa Plechavičius“.

TARPTAUTINĖS PABIOS

Teismas, kuris pavėlavo 15 metų...

Gegužės 21 d. į Izraelio valstybės saugumo organų rankas pateko buvęs SS oberšturmbrigadierių Adolfas Eichmanas. Jam, buvusiam artimiausiam Himlerio bendradarbiui, tenka atsakomybė už milijonų žydų sunaikinimą Vokietijoje, Austrijoje, Čekoslovakijoje, Lenkijoje, Vengrijoje. Savo laiku Eichmanas pats gyrėsi nužudęs 6 milijonus žydų.

Osvencimo, Buchenvaldo ir kitų nacistinių mirties stovyklų dujų kameroje.

Hitlerininkams užpuolus Tarybų Sąjungą, jo pasiūlytas planas, žinomas židikišku pavadinimu „Naktis ir rūkas“, tapo fizinio Europos šalių gyventojų žydų sunaikinimo programos pagrindu.

Eichmanas patį sudarė dujų kamerų ir krematorių sistemą, kartu su Osvecimo komendantu Hese išvažiavo žvalgytis tinkamos vietos dujų kameroms statyti, pats išrinko dujas „Ciklonas B“, išbandytas 1941 metų rudenį. Bandymams buvo naudojami bėlalsviai — tarybiniai karininkai. Tai

jis įsakė savo talkininkams rauti iš nukankintų žmonių burnos auksinius dantis ir kirpti plaukus nuo užmuštų moterų. Kaip tik jo pastangomis Osvecimas tapo slaugingų mirties fabriku, o juk Osvecimas buvo tik vienas iš daugelio mirties fabričių, kuriems vadovavo Himlerio pakalikas.

Zlugus hitleriniam reikui, Eichmanui pavyko pasislėpti. Dabar jis suimtas ir bus teisiamas. Neseniai, praneša Vakarų Vokietijos žurnalas „Der Spiegel“, jis pareiškė, kad teisme jis „pasakys viską“, ir savo parodymuose „nepagalės aukščiausius postus už-

imančių atstovų Bonos vyriausybėje ir už jos ribų“. Kokį išpūdį padarė šis pareiškimas Bonai, matyti iš Vokietijos demokratinės radijo stoties „Doičer Freiheitender 904“ pranešimo: „Vakarų Vokietijos žvalgybos tarnyba, kuriai vadovauja buvęs Hitlerio generolas Gelenas, ir VFR užsienio reikalų ministerija gavo nurodymą bet kuriuo būdu, net nužudant Eichmaną, sutrukdyti atvirą teismo procesą“.

Bonos užsienio reikalų ministerija ketina per JAV padaryti spaudimą Izraelio vyriausybei, kad Eichmanas būtų išduotas Vakarų Vokietijos valdžiai. Tačiau Bonos pozicija Eichmano byloje vargu ar pakels Adenauerio vyriausybės prestižą.

Naujos priėmimo sąlygos

Zemės ūkio specialistų respublikoje, o taip pat ir mūsų rajone labai trūksta. Tuo tikslu plečiamas technikumų tinklas, didinami moksleivių priėmimo kontingentai.

Kolūčiai nori gauti gerus specialistus, tačiau jų paruošime mažai dalyvauja. Todėl, pradedant 1960—1961 mokslo metais, jaunuoliai mokytis į žemės ūkio technikumus ir aukštąsias mokyklas bus priimami tik su kolūčių ir tarybinių ūkių siuntimais. Jaunuoliai, baigę aukštąsias žemės ūkio mokyklas ir technikumus, turės grįžti dirbti į tą kolūkį, kuris juos siuntė mokytis. Po trejų metų darbo,

ūkių vadovybei sutikus, specialistas gali pakeisti darbovietę.

Stipendiją mokymosi laiku skiria kolūčiai ir tarybiniai ūkliai. Stipendijos nustatytos 15 procentų didesnės už valstybines. Kolūčiai ar tarybiniai ūkliai, negalėdami skirti stipendijų, jaunuolius mokytis siunčia išduodami tik nukreipimus.

Mokytis siunčiami gamybos pirmūnai, turintieji ne mažesnę, kaip dviejų metų praktinio darbo stažą.

Nesusidarius moksleivių skaičiui su 2-ju metų gamybinio darbo stažu, bus priimami ir su mažesniu arba visai be darbo stažo. Pirmenybė teikiama gamybininkams

ir demobilizuotiems kariaims.

Pradedant šiais mokslo metais, Joniškėlio I. V. Mičiurino vardo žemės ūkio technikumė atidaromas žemės ūkio mechanizatorių — technikų skyrius, kuris ruoš mechanizatorius šiaurinei respublikos daliai.

Technikumams moksleivių priėmimą jau pradėjo. Kolūčių ir tarybinių ūkių vadovai turi pasiūsti geriausius gamybininkus agronomo ar mechaniko — techniko specialybei įsigyti.

J. VAICIULIS
Joniškėlio I. V. Mičiurino vardo žemės ūkio technikumė direktoriaus pavaduotojas žemės ūkio reikalams

Natūralus rezultatas

Istorija rodo, kad labai dažnai per didelis agresyvumas sukelia psichines ligas. Kaip praneša agentūros Junaited Pres Interneišni korespondentas, kruopščiai apžiūrėję buvusį Pietų Korėjos diktatorių Li Syn Maną, kuris pabėgo pas savo bičiulius amerikie-

čius ir yra Honolulu karo ligoninėje, karo gydytojai padarė išvadą, kad jo „protinė veikla yra susilpnėjusi“.

Taip Li Syn Manas papildė žinomų kariautojų galeriją, kurioje yra neurastenikas Hitleris ir pamišėlis Forestolas.

Redaktorius St. VINCIONAS

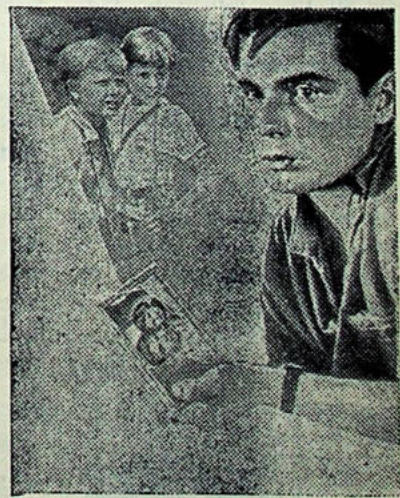
KINOTEATRAS

Kino teatre „Pergalė“ žiūrėkite kino filmus:

birželio 16-17 dienomis —

„Pamesta fotografija“

Tarybų Sąjungos M. Gorkio vardo ir Čekoslovakijos „Barandovo“ kino studijų gamyba. Tai spalvota kino apysaka. Kadras iš ktno filmo „Pamesta fotografija“.

birželio 18-19 d.d.

„Katia-Katiuša“

Kijevo A. Dovženkos vardo kino studijos gamyba.

Pil. Dzvankauskas Kazys, Prano s., gim. 1919 m., gyv. Anykščių m., Lelūnų g-vė Nr. 4a, iškėlė ištuokos bylą pil. Sobalevič-Dzvankauskajai Margaritai, Vasiljevna, gfm. 1924 m., gyv. Maskvos m., Didžiojo Pašto g-vė Nr. 6, b. 17.

Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono Liaudies teismas.

Kadras iš kino filmo „Katia-Katiuša“.

Aluntos žemės ūkio technikumams skelbia moksleivių priėmimą 1960/61 mokslo metais. Moksleiviai priimami į agronomijos ir zootechnijos specialybių skyrius. Priimami vyrai ir moterys nuo 14 iki 30 metų amžiaus, baigę vidurinės mokyklos 7 klases. Pirmenybė teikiama dirbusiems gamyboje ir demobilizuotiems iš Tarybinės Armijos. Technikume mokslas trunka keturis su puse metų. Stojantieji laiko egzaminus septynių klasių kurso programos ribose iš šių dalykų:

1. Lietuvių kalbos (raštu ir žodžiu),
2. Rusų kalbos (žodžiu),
3. Matematikos (žodžiu).

Pareiškimai paduodami direktoriaus vardu iki rugpjūčio mėn. 1 d. (Adresas: Molėtų raj., Aluntos paštas, žemės ūkio technikumams). Stojantieji egzaminai vyks dviem grupėmis nuo rugpjūčio mėn. 15 d. Konsultacijos teikiamos nuo rugpjūčio mėn. 10 d.

Prie pareiškimo pridedami šie dokumentai:

1. Gyvenimo aprašymas,
2. Mokslo baigimo pažymėjimas (originalas),
3. Darbo knygelės išrašas arba pažymėjimas, įrodantis gamybinį darbo stažą,
4. Gimimo liudijimas (notaro patvirtintas nuorašas),
5. Charakteristika — rekomendacija (iš rajono vykdomojo komiteto, komjaunuoliams — iš komjaunimo komiteto),
6. Karo priverstininkams — karo priverolės dokumentas (įteikti atvykus),
7. Trys foto nuotraukos (3x4 cm dydžio),
8. Sveikatos pažymėjimas,
9. Gyvenamosios vietos pažymėjimas.

Mokslas prasidės rugsėjo mėn. 1 d. Pažangūs moksleiviai gaus 140 rb. stipendiją (mėnesiui). Mokslo pirmūnai gaus stipendiją 25 proc. padidintą.

Prie technikumų veiks bendrabutis ir valgykla. Smulkesnę informaciją teikia technikumai.

Direktorius

Š. m. birželio 19 ir 26 d. d. Anykščiuose, Smėlio g. Nr. 5 bus pardavinėjami vienadieniai viščiukai.

UTENOS IPS